

دستورالعمل اجرایی انتخاب و آموزش زنان تسهیلگر توسعه روستایی

گروه ظرفیت سازی و توسعه اجتماعی

۱۴۰۲

مقدمه

زنان روستایی و عشایری از دیرباز دوشادوش مردان در فعالیتهای اقتصادی مشارکت داشته‌اند. اما از آنجا که فعالیت زنان در بخش غیررسمی اقتصاد خانوار انجام می‌شود و کار آنها به اصطلاح در گروه فعالیت خانوادگی و بدون درآمد قرار می‌گیرد، از نظر دسترسی به منابع و امکانات آموزشی، مالی و فرصت‌های موجود در سیستم دولتی، غیردولتی و محلی دچار محدودیت هستند.

تسهیلگران محلی به عنوان نمایندگان مردم و رابط با سازمان‌های دولتی و غیردولتی از یک سو، منابع و امکانات موجود را به سمت توسعه جوامع محلی سوق می‌دهند و از سوی دیگر نیازها، ظرفیت‌ها و پتانسیل‌های جامعه محلی را به برنامه‌ریزان منعکس می‌کنند.

دفتر توسعه فعالیت‌های کشاورزی زنان روستایی و عشایری به منظور کمک به تحقق اهداف توسعه پایدار (توسعه فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی و زیست محیطی) از طریق ظرفیت‌سازی، نهادسازی و توسعه کسب و کار برای زنان روستایی و عشایری، اقدام به سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی می‌نماید.

فرایند ظرفیت‌سازی، با انتخاب و آموزش زنان تسهیلگر توسعه روستایی آغاز می‌گردد و پس از آن با بهره‌مندی از ظرفیت تسهیلگران نسبت به ایجاد و شکل‌گیری صندوق‌های اعتبارات خرد (نهادسازی)، اقدام می‌شود. این اقدام، زمینه ایجاد کسب و کارهای پایدار روستایی را فراهم می‌آورد.

طرح ملی "انتخاب و آموزش زنان تسهیلگر توسعه روستایی" که از سال ۱۳۷۸ در حال اجرا می‌باشد، به مثابه نقطه ورود سازمان‌های دولتی و غیردولتی به روستاها، موجب تسهیل و موفقیت اجرای سایر طرح و پروژه‌ها می‌شود.

در فرایند انتخاب تسهیلگر توسعه روستایی، فرد مورد وثوق، قابل اعتماد و پیگیر منافع جمعی زنان در جامعه محلی، از طریق برگزاری انتخابات و رأی‌گیری انتخاب می‌شود. این فرد با برقراری ارتباط با سایر عوامل اثرگذار در فرایند توسعه روستا می‌تواند به ارتقا جایگاه و نقش زنان روستایی و عشایری در جامعه خود کمک نماید.

چشم انداز طرح: یک روستا یک تسهیلگر

ضرورت اجرای طرح

- ❖ لزوم واگذاری امور به مردم و جوامع محلی (اصل ۴۴ قانون اساسی)
- ❖ شناسایی و بهره‌گیری از توانمندی‌ها و ظرفیت‌های جوامع محلی
- ❖ تسهیل مشارکت مردم در فرایند برنامه‌ریزی و اجرا
- ❖ بسترسازی توسعه اجتماعی به عنوان مبنای توسعه اقتصادی
- ❖ کمک به کاهش مهاجرت قطعی روستاییان به شهرها

اهداف

- ❖ ظرفیت‌سازی در جوامع محلی برای جلب مشارکت زنان روستایی و عشایری به منظور حضور فعال‌تر در عرصه‌های اقتصادی-اجتماعی
- ❖ هویت‌بخشی به زنان روستایی و عشایری و افزایش خودباوری و اعتماد به نفس آنان
- ❖ تسهیل و تسریع ارتباط دو سویه بین کارگزاران دولتی و زنان روستایی و عشایری
- ❖ تسهیل در ایجاد و ساماندهی نهادها و تشکلهای محلی
- ❖ فراهم کردن زمینه‌های رشد و شکوفایی استعدادها و توانمندی‌های موجود در روستا و مناطق عشایری
- ❖ زمینه‌سازی برای اجرا و توسعه کمی و کیفی پروژه‌های ویژه زنان روستایی و عشایری

مخاطبان طرح

- ❖ دختران و زنان روستایی و عشایری

گام‌ها و فرایند اجرایی طرح انتخاب و آموزش زنان تسهیلگر توسعه روستایی

گام اول: زمینه‌یابی (شاخص‌های انتخاب روستا و منطقه عشایری)

- ❖ مشارکت نسبی اهالی روستا و مناطق عشایری
 - ❖ مشارکت، همکاری و علاقه‌مندی زنان روستایی و عشایری
 - ❖ همکاری شورا و دهیار روستا و منطقه حوزه عمل
 - ❖ اولویت با روستاهای بالای ۵۰ خانوار
 - ❖ مناطق عشایری با اولویت بیش از ۳۰ خانوار
- تبصره: در صورت اجرایی‌سازی طرح انتخاب تسهیلگر در روستاهای بالای ۵۰ خانوار و مناطق عشایری بالای ۳۰ خانوار، انتخاب تسهیلگر در مناطق با جمعیت کمتر، اجرا می‌شود.

گام دوم: زمینه‌سازی

- ❖ زمینه‌سازی اجتماعی و پذیرش عمومی با توجیه معتمدین و اعضای شورای روستا و مناطق عشایری از طریق برگزاری نشست و تشریح ابعاد و اهداف طرح
- ❖ فرهنگ‌سازی و آماده‌سازی اجتماعی در بین زنان روستایی و عشایری از طریق برگزاری جلسه، توجیه ضرورت انجام طرح و نقش زنان در توسعه اجتماعی و اقتصادی روستا و مناطق

در این مرحله، جلسه^۱ توجیهی با اعضای شورای روستا و عشایر، دهیاری‌ها، ذی‌نفوذان و معتمدین محلی برگزار می‌شود و ضمن توجیه اجرای طرح و اهمیت آن در توسعه محلی، از این گروه نخبگان اثرگذار در روستا، برای اجرای شایسته طرح و حمایت از تسهیلگر انتخابی توسط جامعه زنان، در انجام وظایف و مسئولیت‌های محوله، درخواست همکاری و حمایت می‌شود. در این بخش، ذکر نمونه‌های موفق و مصادیق عینی از تجارب سایر مناطق بسیار اثرگذار خواهد بود.

در صورت موافقت اولیه معتمدین محلی، جلسه توجیهی ویژه زنان روستایی و عشایری منطقه برنامه‌ریزی خواهد شد. برگزاری این جلسه با پیگیری مجدانه کارشناسان مرکز جهاد کشاورزی از طریق اطلاع‌رسانی دهیاری یا شورای روستا و... در اولین فرصت انجام می‌شود.

^۱ جلسات، در اماکن عمومی نظیر مدرسه، حسینیه و... برگزار می‌شود.

در جلسه مربوط به زنان روستایی و عشایری، بحث و گفتگو در خصوص نقش آنان در امور خانه و خانواده، ابعاد مختلف مدیریت خانوار روستایی و عشایری، تربیت فرزندان، همکاری آنان در امور کشاورزی (از کار در مزرعه، باغ، دامداری و ... تا فرآوری و سفره خانوار)، امور عمومی روستا و ... گفتگو می‌شود.

برای زمینه‌سازی جهت اجرای طرح، سؤالات^۲ داخل کادر توسط کارشناس جهاد کشاورزی مطرح می‌شود:

۱. روستای شما چقدر جمعیت دارد؟
۲. زنان این روستا چه کارهایی انجام می‌دهند؟
۳. آیا در چند سال اخیر دوره‌های آموزشی داشتید؟ موضوعات دوره‌ها چه چیزهایی بوده است؟
۴. زنان این روستا چه فعالیت‌های گروهی یا دسته جمعی انجام داده‌اند؟
۵. چه کسی یا کسانی بیشترین نقش را در این فعالیت گروهی داشته‌اند؟ (شناسایی زنان پیشرو و فعال روستا)
۶. چگونه می‌توانید با همکاری هم و برای بهبود وضعیت خود و روستای محل زندگی خود، کارهای بیشتر و موثرتری انجام دهید؟
۷. فکر می‌کنید حضور یک نماینده (تسهیلگر) از بین خودتان باعث مشارکت بیشتر بین شما زنان روستایی خواهد شد؟ *در صورتی که جواب مثبت باشد، می‌پرسید:*
۸. شما می‌خواهید نماینده‌ای از بین خودتان داشته باشید؟ *در صورتی که جواب مثبت باشد، وارد گام سوم می‌شوید.*

گام سوم: انتخاب تسهیلگر

در این جلسه^۳ ابتدا کارشناسان درباره نقش تسهیلگران در توسعه روستا و مناطق عشایری صحبت می‌کنند و تاکید می‌شود، تسهیلگر در فعال‌سازی اهالی روستا، بالابردن مشارکت آنان و تلاش برای تغییر و بهبود وضع معیشت‌شان نقش بسیار موثری می‌تواند داشته باشد. اشاره می‌شود میزان مشارکت زنان و احتمال موفقیت پروژه‌ها و برنامه‌ها در مناطقی که تسهیلگر محلی دارند به مراتب بیشتر از روستاها و مناطق عشایری است که فاقد تسهیلگر محلی هستند.

همچنین با زنان روستایی و عشایری درباره ویژگی‌ها و قابلیت‌های یک تسهیلگر روستایی از طریق طرح سؤال زیر گفتگو می‌شود:

به نظر شما این نماینده (تسهیلگر) چه ویژگی و خصوصیتی باید داشته باشد؟

روی این سؤال تأکید شود تا زنان روستایی، ویژگی‌ها را با دقت بیان کنند.

^۲ سؤالات در فضای دوستانه و به شیوه مصاحبه نیمه‌ساختاری مطرح شود.

^۳ برای این جلسه باید ملزومات رای‌گیری که از قبل تهیه شده (صندوق رای، برگه رای ممه‌ور با مهر جهاد کشاورزی، تخته سیاه یا وایت برد) آماده باشد.

(ویژگی‌های فردی نظیر: صبوری، قابل اعتماد بودن، رازداری، داشتن وقت و استقلال برای رفت و آمد به شهر و استان و ... و قابلیت‌های حرفه‌ای تسهیلگر نظیر سواد، روابط عمومی بالا، کارآفرین و...)

• شرایط لازم کاندیداهای تسهیلگر

- ❖ سکونت در روستا
- ❖ سواد خواندن و نوشتن
- ❖ سن: ۱۸ تا ۶۰ سال

پس از بیان شرایط، ویژگی‌ها و وظایف تسهیلگر، افراد علاقمند واجد شرایط کاندیدا شده و به بیان نقطه نظرات خود می‌پردازند. سپس افراد آرای خود را به نفع کاندیدای مورد نظرشان به صندوق رأی‌گیری می‌ریزند. در پایان، آرای صندوق شمارش می‌شود و فردی که بالاترین رأی را داشته باشد، به عنوان تسهیلگر اصلی روستا اعلام می‌شود. دومین نفر دارای بالاترین رأی، به عنوان تسهیلگر علی‌البدل جهت همکاری و مشارکت با تسهیلگر اصلی معرفی می‌گردد.

نکات حائز اهمیت

- ✓ شایان ذکر است نام و اطلاعات تسهیلگر اصلی در سامانه جامع پهنه‌بندی و داده‌های کشاورزی ثبت می‌شود.
- ✓ بدیهی است تسهیلگر فقط از طریق رأی‌گیری مکتوب و محرمانه انتخاب می‌شود و به هیچ عنوان از روش‌های علنی برای انتخاب افراد استفاده نمی‌شود.

گام چهارم: ثبت در سامانه جامع پهنه‌بندی و داده‌های کشاورزی و صدور کارت شناسایی

- ❖ پس از انتخاب تسهیلگر، اطلاعات تسهیلگران در سامانه جامع پهنه‌بندی و مدیریت داده‌های کشاورزی به عنوان تنها مرجع رسمی آمار تسهیلگران استان، توسط کارشناسان ثبت می‌گردد.
- ❖ به منظور هویت‌بخشی و رسمیت بخشیدن به فعالیت و ارتباطات تسهیلگران، صدور کارت شناسایی الزامیست. یکی از وظایف مدیریت هماهنگی ترویج استان، صدور کارت شناسایی برای تسهیلگران زن روستایی به عنوان اعضای شبکه عاملین ترویج غیردولتی است. اعتبار کارت‌های صادره ۲ ساله است و در صورت مقبولیت تسهیلگر طی این مدت نیز تا ۵ سال، قابل تمدید می‌باشد.

عکس	 سازمان جهاد کشاورزی استان کارت عضویت افتخاری مددکار ترویجی / تسهیلگر روستایی و عشایری	کد شناسایی:
		تاریخ صدور:
	نام خانوادگی:	نام:
	کد ملی:	نام پدر:
روستای محل فعالیت:	مرکز جهاد کشاورزی محل فعالیت:	
مدیر هماهنگی ترویج کشاورزی استان	مدیر جهاد کشاورزی شهرستان	

مددکار ترویجی / تسهیلگر روستایی و عشایری آنچه را فرا گرفته، داوطلبانه به سایر بهره برداران و کشاورزان انتقال می دهد.

زمینه های همکاری مددکار ترویجی / تسهیلگر روستایی و عشایری

- ۱- زمینه سازی و همکاری در انجام فعالیت های آموزشی - ترویجی با استفاده از امکانات محلی
- ۲- همکاری با مراکز جهاد کشاورزی در شناسایی نیازهای آموزشی - ترویجی مشارکتی بهره برداران بخش کشاورزی و زنان روستایی و عشایری
- ۳- ارائه توصیه های فنی به سایر بهره برداران کشاورزی
- ۴- تعامل و ارتباط با سایر عوامل شبکه ترویج کشاورزی در روستا و تسهیل ارتباط آنها با بهره برداران
- ۵- پیشگام بودن در اجرای الگوهای ترویجی

مدت اعتبار این کارت ۲ سال از تاریخ صدور می باشد.

از یابنده کارت درخواست می گردد تا از طریق پست به ادارات جهاد کشاورزی شهرستان ارسال نماید.

شکل (۱): تصویر کارت شناسایی تسهیلگران توسعه روستایی

گام پنجم: آموزش زنان تسهیلگر توسعه روستایی

تسهیلگران از طریق برنامه های آموزشی با نقش و وظیفه خود آشنا می شوند. آموزش های تسهیلگران مشتمل بر دو نوع است:

۱. آموزش های تخصصی تسهیلگری: عمدتاً به دنبال تقویت اعتماد به نفس، مشارکت جویی و توسعه اجتماعی است. از طریق این آموزش ها احساس مسئولیت اجتماعی افراد تقویت می شود و شرایط برای تقویت سرمایه اجتماعی و انجام کارهای گروهی فراهم می شود.
۲. آموزش های فنی - مهارتی کشاورزی: بر اساس ظرفیت ها و امکانات موجود در جوامع محلی و نیازسنجی های آموزشی انجام می شود.

با توجه به ظرفیت بسیار بالای وزارت جهاد کشاورزی در زمینه آموزش های تخصصی حوزه کشاورزی، آموزش ها به خصوص آموزش مهارت های کشاورزی به صورت مستمر و بر مبنای نیازهای گروه مخاطب انجام می شود. آموزش مستمر تسهیلگران از اهمیت ویژه ای برخوردار است و آموزش های متعدد و متنوع مورد نیاز در ایفای نقش تسهیلگری لازم و مؤثر می باشد.

از آنجا که تسهیلگران نقش انتقال دهنده‌ی یافته‌ها و مطالب آموزش دیده را به سایر زنان روستایی و عشایری دارند، پس از شرکت در هر دوره آموزشی، ملزم هستند آموخته‌های خود را به زنان روستا منتقل نمایند. ارتباط تسهیلگران با محققان، مروجان و کارشناسان تخصصی زمینه مساعدی برای بهره‌مندی جامعه روستایی و عشایری از دانش و فنون نوین فراهم می‌کند و این امر به نوبه خود موجب توسعه اشتغال و معرفی کسب و کارهای جدید می‌شود.

✓ نکته: دوره‌های آموزشی در قالب کارگاه و به صورت مشارکتی اجرا می‌شود.

♦ شیوه اجرایی آموزش تسهیلگران

تسهیلگران به تدریج از طریق توانمندی‌های کسب شده، علاوه بر فعالیتهای کشاورزی در تمامی امور روستا اعم از امور بهداشتی، آموزشی، محیط زیست و ... مشارکت می‌کنند و زمینه توسعه یکپارچه جوامع محلی را مهیا می‌نمایند. بنابراین، در اولین جلسه آموزشی، بعد از انتخاب تسهیلگران، کارشناسان به تشریح و تبیین نقش و فعالیت تسهیلگر می‌پردازند.

در این جلسه ابتدا نقش تسهیلگر از خودشان پرسیده می‌شود. سپس به موارد زیر به عنوان **نقش تسهیلگر** اشاره می‌شود:

- جلب مشارکت افراد و اعتمادسازی در جوامع محلی
- ایجاد حس همدلی در جوامع محلی
- هماهنگی در اجرای کارهای گروهی
- تسهیل در روند اجرای پروژه‌های توانمندساز مرتبط با زنان روستایی و عشایری
- تشویق و ترغیب زنان روستایی و عشایری به مشارکت و مسئولیت‌پذیری در اجرای طرح‌ها و پروژه‌های توسعه‌ای تعریف شده

در ادامه فعالیت‌هایی که تسهیلگر می‌تواند انجام دهد پرسیده می‌شود. سپس به موارد زیر به عنوان فعالیت‌های تسهیلگر اشاره می‌شود:

- مسئله‌یابی، نیازسنجی، ارائه راه حل و اقدام جهت حل مسئله با مشارکت سایر زنان
- کسب شناخت کلی نسبت به وضعیت و پتانسیل‌های روستا و مناطق عشایری
- ارتباط با سایر نهادها و دستگاه‌های فعال و مرتبط با روستا و توسعه محلی
- همکاری در ایجاد صندوق‌های اعتبارات خرد زنان روستایی و عشایری
- برگزاری جلسات با زنان روستایی در خصوص شناسایی پتانسیل‌های موجود در هر منطقه و نحوه استفاده از این ظرفیت‌ها به منظور راه‌اندازی کسب و کارهای ویژه زنان با مشارکت آنان
- شناسایی زنان کارآفرین و فعال اقتصادی به منظور به اشتراک‌گذاری تجارب آنان و همراهی با علاقه‌مندان به کارآفرینی

- ارتباط با تسهیلگران روستاهای همجوار به منظور تبادل تجربیات و استفاده از ظرفیت‌های در دسترس
- برگزاری جلسات منظم و مستمر با زنان روستایی و عشایری به ویژه افراد با تجربه برای به اشتراک گذاشتن تجارب و دانش بومی یکدیگر
- بررسی و تلفیق دانش بومی و دانش روز با کمک کارشناسان متخصص موضوعی
- احداث مزارع نمایشی پس از گذراندن آموزش‌های تخصصی برای انتقال تجارب به سایر زنان روستایی و عشایری
- جلب حمایت و جذب امکانات و منابع مالی از سازمان‌های مؤثر در روستاها و جوامع محلی جهت اجرای پروژه‌ها
- ارتقاء سطح دانش و مهارت‌های زنان روستایی و عشایری از طریق انتقال آموخته‌های خود به جامعه هدف (با توجه به آموزش‌هایی که گذرانده است).

جدول (۱): عناوین و سرفصل‌های آموزشی ویژه زنان تسهیلگر توسعه روستایی و عشایری

ردیف	عناوین دوره‌های آموزشی	سرفصل‌های آموزشی	مدت دوره
۱	مشارکت و تسهیلگری فنون تسهیلگری	• مفهوم مشارکت و انواع آن • تعریف تسهیلگری و تسهیلگر • ویژگی‌های تسهیلگر • نیازسنجی به شیوه مشارکتی • روش حل مسئله به شیوه مشارکتی • تمرین افزایش خودباوری و اعتماد به نفس	۵ روز
۲	ایجاد و تشکیل صندوق اعتبارات خرد	• ضرورت ایجاد تشکلهای محلی • معرفی تشکلهای مختلف محلی (صندوق اعتبارات خرد و ...) • آشنایی با فرایند تشکیل و ساز و کار صندوق‌های اعتبارات خرد	۲ روز
۳	کسب‌وکار کار آفرینی	• کارآفرینی و خلاقیت • بازاریابی و بازاریارسانی و زنجیره ارزش • تدوین طرح کسب‌وکار	۳ روز
۴	بیمه اجتماعی روستایی و بیمه کشاورزی	• آشنایی با بیمه اجتماعی و بیمه کشاورزی و مزایای آن	۲ روز
۵	آموزش مهارت‌های کشاورزی	• مدیریت و پرورش دام، طیور، زنبور عسل و نوغان‌داری • تولید و فرآوری محصولات زراعی • تولید و فرآوری محصولات باغی • آبی‌پروری و فرهنگ مصرف • گردشگری کشاورزی	در طول سال

گام ششم: حمایت از تسهیلگران

از آنجایی که تسهیلگران، از نیروهای مردمی و منتخبان زنان روستایی و عشایری هستند و حقوق و دستمزدی نیز دریافت نمی‌کنند، برای ادامه همکاری آنان، ایجاد انگیزه لازم و ضروری است. به همین منظور، از تسهیلگران در قالب فعالیتهای زیر حمایت می‌شود:

- ثبت مشخصات تسهیلگران در سامانه جامع پهنه‌بندی و مدیریت داده‌های کشاورزی (توجه: آمار تسهیلگران استان، فقط بر مبنای تعداد تسهیلگران ثبت شده در سامانه محاسبه می‌شود).
- برگزاری گردهمایی ویژه تسهیلگران
- آموزش‌های دوره‌ای مهارت‌های تسهیلگری
- اولویت دادن به تسهیلگران برای شرکت در دوره‌های آموزشی
- مشارکت تسهیلگران در اجرای طرح‌ها و پروژه‌ها
- مشارکت تسهیلگران در طرح بیمه محصولات تولیدی زنان روستایی و عشایری و اجرای طرح تسهیلگر بیمه‌گذار
- اعطای نمایندگی بیمه به تسهیلگران بیمه‌گذار برتر
- فراهم آوردن زمینه‌های لازم جهت بیمه حوادث
- صدور کارت شناسایی تسهیلگران
- ایجاد شرایط لازم جهت شرکت تسهیلگران در بازدیدهای استانی و خارج از استان
- فراهم آوردن زمینه‌های لازم جهت ایجاد مزارع الگویی و ترویجی کشاورزی توسط تسهیلگران

اقدامات مهم و لازم‌الاجرا در طول فرایند اجرای طرح

➤ پایش و نظارت

با توجه به نقش مؤثر تسهیلگران در برنامه‌ریزی و توسعه جوامع محلی و اطمینان از اجرای صحیح فرایندهای طرح، و نیز ایفای درست نقش تسهیلگری توسط تسهیلگران، موضوع پایش مستمر طرح بسیار حایز اهمیت است. پایش طرح به موازات اجرای آن، توسط کارشناسان مسئول امور زنان روستایی و عشایری استان به صورت دوره‌ای و در صورت امکان با مشارکت بخش خصوصی، سازمان‌های مردم‌نهاد، پژوهشگران و (از طریق چک لیست) انجام می‌شود.

➤ مستندسازی اجرای طرح انتخاب، آموزش زنان تسهیلگر توسعه روستایی و عشایری

مستندسازی طرح یا پروژه یعنی تدوین یک سیستم جامع از کلیه مستندات پروژه که بر یکپارچه‌سازی داده‌ها و اطلاعات تاکید دارد. مستندسازی مناسب پروژه این اطمینان را فراهم می‌سازد که تمام داده‌ها و اطلاعات تهیه و تدوین شده در مورد یک پروژه، همیشه برای افراد جدیدی که به پروژه می‌پیوندند، قابل دسترس است. به عبارتی دیگر، مستندسازی پروژه، تهیه مجموعه اسناد و مدارکی است که سیر تکوین و تحقق یک فعالیت، یک بسته کاری، یک فاز و در نهایت یک پروژه را

از شروع تا خاتمه آن نشان می‌دهد. لذا هر چه اطلاعات دقیق‌تر و مستندتری در زمینه فوق‌الذکر موجود باشد، تحلیل فرایند و مدیریت پروژه آسانتر خواهد بود. در مدت اجرای پروژه، وقایع و رویدادها، ابتکارها و خلاقیت‌ها، تنگناها و مشکلات فنی و تغییرات اتفاق می‌افتد و برای هر یک، راهکارها، فرم‌ها، راه حل‌ها و تدابیری اتخاذ می‌شود. چنانچه این تدابیر مستند شوند، کمک موثری به پرهیز از دوباره‌کاری در اجرای طرح‌ها و پروژه‌های موجود و آتی می‌شود.

در تهیه مستندات طرح انتخاب، آموزش زنان تسهیلگر توسعه روستایی و عشایری رعایت نکات برای ثبت وقایع و داده‌های هر فعالیت در قالب فرمت زیر به عنوان بخشی از فرایند اجرای طرح محسوب می‌شود.

عنوان طرح

مقدمه و سابقه طرح

اهداف

مخاطبان

جدول گزارش عملکرد استان

بیان چالش‌ها و راهکارها برای بهبود فرایند اجرا

تصاویر با کیفیت در داخل پوشه مجزا

در صورت امکان کلیپ‌های (۲ دقیقه)

نکات حائز اهمیت

مستند در قالب Word تهیه و حتما در دو قالب Word, PDF ارسال شود.

نوآوری‌ها و خلاقیت‌ها

تحلیل اثربخشی اجرای طرح

تصاویر حاوی: مشخصات پروژه (بئر)، مخاطبان در حال انجام فعالیت، تصاویر دوره‌های آموزشی

گام و فرایند اجرایی طرح انتخاب و آموزش زنان تسهیلگر توسعه روستایی

